

Cronica TV

Omul
care...Benone NEAGOE
benoneagoe@presamil.ro

Când Nicolae Manolescu scria despre o carte că este bună sau proastă, *sentința* făcea întotdeauna înconjurul României. Retragerea sa din linia întâi a criticii literare a produs un gol de autoritate. Candidatul numărul unu la fotoliul de critic, de întâmpinare este acum Dan C. Mihăilescu, un critic viu, dilematic, mereu în vervă, excelent stilist.

Deși e un spirit conservator, aderent la ideea de tradiție și la valorile tari din câmpul filozofic și literar, Dan C. Mihăilescu înoată cu voluptate în oceanul mediatic al actualității. Dacă, de regulă, sunt recenzate cărți strict pentru specialiști, ei bine, el a spart convenția și, mai presus de toate, a demonstrat că și cultura poate face rating.

Privesc de fiecare dată cu plăcere emisiunea *Omul care aduce cartea*, un exercițiu intelectual de fiecare zi propus de Dan C. Mihăilescu postului Pro TV. Este o bijuterie de format, o miniatură în care realizatorul se exprimă liber, simplu și convingător, reușind să servească *pe tavă* în doar cinci minute o invitație suculentă la lectură.

S-a întâmplat după ce a fost invitat pentru prima oară la *Profesiunea mea*, cultura moderată de Nicolae Manolescu. După emisiune, acesta din urmă i-a spus Taniei Radu, că are la dispoziție o lună să-și convingă soțul să se bălbaie la Pro TV. Inițial nici nu a vrut să audă, dar, în cele din urmă, Dan C. Mihăilescu a acceptat să devină: *Omul care aduce cartea*.

Critic, istoric literar și om de televiziune, Mihăilescu a devenit un Bernard Pivot al românilor. Din 2000 recenzează constant o carte pe zi. Abordează teme năucitor de diverse, de la cărți de filosofie, istorie, beletristică, eseistică și până la dicționare și ghiduri practice, alcătuit pe scurt, un jurnal la zi al vieții culturale românești. Emisiunea programată în fiecare dimineață, după ora 9.00, de luni până vineri, a ajuns să se bucure de susținerea entuziastă a publicului.

Producția sa este concepută ca un joc, cu o singură idee în minte: să facă literatura accesibilă, să-l ajute pe tipul care vinde salată la piață să-l înțeleagă pe Heidegger. *Vreau doar să determin un singur om să citească. Și dacă acesta este tânăr, sunt și mai fericit*, mărturisea realizatorul într-una din paginile revistei Pro TV Magazin.

Gurmand al cărților Dan C. Mihăilescu este la fel de în largul său în lumea lui Eminescu sau în universul noii generații. Prezența sa zilnică la televiziune este o instanță de neevitat în stabilirea ierarhiilor.

Foto: Dan SCUTARU

EXPERIENȚA, UN CERC ÎNCHIS?

Căpitan Dan SCUTARU

Sistemul de promovare. Pentru că dă bine pe hârtie, iar în practică mai sunt lacune, cam tot atâtea cât în percepția unor militari despre cariera proprie, ne-a interesat un singur aspect pe care vrem să-l supunem atenției: cât de mult contează o misiune într-un teatru de operații pentru a avansa în carieră? Teoretic, conform normativelor, lucrurile stau foarte clar. Mulți dintre militari cunosc acest fapt cu care s-au și confruntat pentru ocuparea unui post. Dar, la nivelul iluziilor proprii și percepției, lucrurile stau un pic altfel...

Din discuțiile purtate cu militari de la diverse unități, a reieșit că o misiune în afara granițelor țării rămâne un lucru dezirabil pentru majoritatea dintre aceștia. Indiferent de ponderea pe care o are în carieră. Curtate, mai ales pentru experiență, misiunile pot să facă diferența între un militar pregătit și altul care nu are cunoștințele și abilitățile necesare. Cel puțin așa reiese din cele relatate de interlocutorii noștri.

Foto: Petrică MIHALACHE

Destin cu un drumar

Plutonierul Vasile Chicinaș este considerat un om de bază al Batalionului 136 Treceri. Structura a trecut prin multe prefaceri, iar în acest caz este destul de greu să păstrezi oamenii buni. Venit de la un centru de depozitare, plutonierul Chicinaș a avut *trecere* la geniu. Trecutul său de drumar l-a ajutat. În civilie am lucrat la drumuri. Venind la o unitate de geniu am știut despre ce e vorba, chiar dacă am întâmpinat greutăți în primele luni de la angajare. Am reușit pentru că indiferent dacă ești civil sau militar, drumul la fel se face. Interlocutorul nostru este convins că abilitățile sale de fost drumar au constituit cheia succesului său la Batalionul 136 Treceri. Cum de altfel, o misiune în teatru de operații te ajută în carieră. Deși punctajul nu este hotărâtor, experiența pe care o dobândești în afară este foarte importantă. De aici și predilecția pe care o poate avea un comandant pentru subordonatul care are o experiență mai bogată, cel care a fost într-un teatru de operații, în cazul de față.

Calul de bătaie

Există însă riscul, după cum mărturisea locotenentul Mircea Popa de la Batalionul 498 Parașutiști, ca la cei care au mai fost în teatre de operații sau în misiuni în afara țării, să fie folosiți, exclusiv, în continuare

pentru a executa diferite misiuni. Raționamentul este simplu. *Întotdeauna la misiunile cu grad mare de complexitate sau de reprezentare, unde miza reușitei va fi mare, un comandant va apela la veterani. La cei care au mai fost în astfel de misiuni, care au experiență. Și atunci, la promovare sau la ocuparea unui post, zarurile au fost deja aruncate. Veteranul va ocupa postul și va avea, în aceeași ordine de idei, o ascensiune în carieră mai rapidă. Ceilalți sunt marginalizați, mai mult sau mai puțin involuntar. Ei ar vrea să participe la astfel de misiuni, dar n-au loc de cei cu vechime. Unii dintre veterani ar dori la un moment dat să ia o pauză, dar sunt asaltați cu cereri din partea conducerii. Este dificil să intri în cercul celor care fac misiuni, a celor cu experiență, dar este la fel de greu să ieși. Normal că la ocuparea unui post, favorit va fi cel cu experiență.*

Arta de a ști
ce trebuie

Un veteran cu misiuni în Afganistan, maiorul Ioan Bolbos de la Brigada 81 Mecanizată susține, dimpotrivă, că nu ieșirea într-un teatru de operații te face propozabil pentru ocuparea unui post. Totul ține de cunoștințe și abilități. *Urmărești cunoștințele necesare ocupării unui post anume. Am fost o dată în Afganistan și știu care este ponderea unei astfel de misiuni pentru cariera mea. Dar la ocuparea unui post, trebuie să obții un anumit punctaj.*

În general, militarii sunt conștienți că, teoretic, ponderea unei misiuni în afara țării la ocuparea unui post oarecare din armata română nu este mare. Dar, în același timp, cred că experiența este cea care face diferența, inclusiv cea dobândită într-un teatru de operații. Practic, palmaresul ar putea bate experiența reală făcută cu portharta în poligoanele din țară.

Deci, rămâne o chestiune de alegere... pe cine preferi? Și atunci nu este cu atât mai importantă cunoașterea temeinică a subordonaților...